

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.815/1
VAN 7 JULI 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 9 juni 2011 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering “houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Gemengd regionaal bedrijventerrein Polderhoek te Zonnebeke’”, heeft het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Gemengd regionaal bedrijventerrein Polderhoek te Zonnebeke” definitief vast te stellen.

Het ontwerp is bedoeld om gevolg te geven aan het positief planologisch attest afgegeven aan het bedrijf NV Westtrucks te Zonnebeke op 17 juli 2007.

Het plangebied omvat, behalve het betrokken bedrijventerrein zelf (artikelen 1.1 tot en met 1.8 van de stedenbouwkundige voorschriften – bijlage II van het ontwerp), ook nog een bufferstrook (artikel 1.9), een lijnbuffer (artikel 1.10), een tijdelijke zone voor wonen (artikel 1.11) en een zone voor waterbeheer (artikel 1.12), die alle in overdruk zijn aangegeven.

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE REGERING

Artikel 2.2.1, § 1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: Codex) onderscheidt drie niveaus voor de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen: het gewestelijke, het provinciale en het gemeentelijke niveau.

Uit artikel 2.2.6, § 2, van de Codex volgt dat gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen worden opgemaakt ter uitvoering van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.¹

¹ Zie in dezelfde zin, maar vanuit structuurplanperspectief, artikel 2.1.6, eerste lid, van de Codex.

Het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen wordt krachtens artikel 2.1.5, § 1, eerste lid, van de Codex vastgesteld voor een termijn van vijf jaar, met dien verstande dat het in ieder geval van kracht blijft tot het door een nieuw definitief vastgesteld ruimtelijk structuurplan Vlaanderen is vervangen. Met toepassing van paragraaf 2 van hetzelfde artikel kan het echter te allen tijde geheel of gedeeltelijk worden herzien. Thans geldt nog steeds het oorspronkelijke ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, dat bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 1997 definitief is vastgesteld,² en is herzien bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 12 december 2003 en 17 december 2010.³

Luidens artikel 2.1.1, tweede lid, 1°, van de Codex bevat het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen de structuurbepalende elementen van gewestelijk belang en taakstellingen met betrekking tot de uitvoering ervan, met aanduiding van de onderdelen die door het Vlaamse Gewest, de provincies of de gemeenten moeten worden uitgevoerd.

In dat verband is de aandacht te vestigen op een wijziging die het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen heeft ondergaan bij het voormelde herzieningsbesluit van 17 december 2010⁴. Het betreft de wijziging die bij de rubriek 3.2 (“Selectie van bijzondere economische knooppunten”) van het richtinggevend gedeelte van het addendum bij het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, dat als bijlage is gevoegd bij laatstbedoeld besluit, aan dat plan is aangebracht door de aanvulling van het richtinggevend gedeelte ervan met een rubriek 3.1.4 (“Bijzondere economische knooppunten”). Daarin wordt het gebied Polderhoek te Zonnebeke opgenomen onder de bijzondere economische knooppunten van niveau 2 en vervolgens wordt, in het voorlaatste lid van de rubriek, het volgende bepaald:

“De Vlaamse overheid regisseert de gebiedsgerichte en geïntegreerde onderzoeken overlegprocessen voor Westrode (Meise). De provincies hebben de bevoegdheid over de overige bijzondere economische knooppunten.”

² En waarvan de bindende bepalingen zijn bekrachtigd bij artikel 2 van het daartoe strekkende decreet van 17 december 1997.

³ Waarvan de bindende bepalingen zijn bekrachtigd bij artikel 2 van de daartoe strekkende decreten van respectievelijk 19 maart 2004 en 25 februari 2011.

⁴ Zowel het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 ‘tot definitieve vaststelling van een gedeeltelijke herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen’, als het decreet van 25 februari 2011 ‘houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 tot definitieve vaststelling van een gedeeltelijke herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, wat wijzigingen aan de bindende bepalingen van dat Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen betreft’ zijn bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 18 april 2011. De wijzigingen zijn, gelet op artikel 2.1.4 van de Codex, van kracht sedert 2 mei 2011.

Krachtens artikel 2.1.2, § 3, eerste lid, van de Codex, mag de overheid bij het nemen van beslissingen niet afwijken van het richtinggevend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan, tenzij omwille van “onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten of omwille van dringende sociale, economische of budgettaire redenen”. De uitzonderingsgronden voor een afwijking dienen uitgebreid gemotiveerd te worden.

Aan de gemachtigde is dan ook de vraag gesteld op welke gronden de Vlaamse Regering zich bevoegd acht om, ondanks het gegeven dat het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen de bevoegdheid voor het bijzonder economisch knooppunt Polderhoek te Zonnebeke bij de provincie West-Vlaanderen legt, ter zake op gewestelijk niveau tussen te komen.

De gemachtigde heeft daarop het volgende verklaard:

“[H]et optreden van het Vlaams niveau voor het betrokken gebied [wordt] niet gehinderd (...) door het herziene RSV omwille van volgende gegevens:

1. De opmaak van het gewestelijk planinitiatief is gebaseerd op de afgifte van een gewestelijk planologisch attest voor het bedrijf N.V. Westtrucks te Zonnebeke op 17 juli 2007. In het attest werd gesteld dat het RUP dat naar aanleiding van dit planologisch attest wordt opgemaakt, alle bedrijven omvat gelegen binnen de bedrijvenzone Polderhoek en dat er aandacht moet worden geschonken aan de landschappelijke inpassing van het terrein. Conform de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening artikel 4.4.26 § 1 / decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening artikel 145ter § 3, is de overheid die het planologisch attest aflevert, tevens de overheid die verplicht is hiervoor een planinitiatief te nemen. Aldus is een initiatief genomen (en hernomen) door de overheid - Vlaams- die het planologisch attest heeft afgeleverd inclusief de daaraan verbonden voorwaarden.

2. De gevoerde planprocedure is formeel gestart op 23 juli 2010 toen de Vlaamse Regering het ontwerp van gewestelijk RUP ‘gemengd regionaal bedrijventerrein Polderhoek te Zonnebeke’ voorlopig vaststelde. Het openbaar onderzoek vond plaats van 27 augustus 2010 tot 25 oktober 2010 waarna de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening op 7 januari 2011 een advies uitbracht. De planprocedure is aldus gestart en grotendeels gevoerd voorafgaandelijk aan het van kracht worden van de genoemde herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen op 2 mei 2011.”

Bij die zienswijze kunnen een aantal kritische kanttekeningen worden geplaatst.

In artikel 4.4.26, § 1, van de Codex is sprake van een rechtsplicht (tot opmaak of wijziging van een plan) die voortvloeit uit het afgeven van een planologisch attest. Die plicht wordt opgelegd aan “het betrokken bestuursorgaan”, in beginsel verwijzend naar het orgaan dat het planologisch attest heeft afgegeven. Die bepaling staat er evenwel niet aan in de weg dat in een geval zoals dit, waarbij de bevoegdheid bij een ander niveau is gelegd, de rechtsplicht op dat

andere niveau overgaat in welk geval de woorden “het betrokken bestuursorgaan” naar dat andere niveau verwijzen.

Een structuurplan, en bij uitstek het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, is opgevat als een duurzaam en fundamenteel ordeningsinstrument dat, wat zijn bindende bepalingen en richtinggevend gedeelte betreft, bepalend is voor de verdere invulling van de ruimtelijke planning.⁵ Een planologisch attest dat verplicht tot de opmaak of wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan heeft daarentegen een wezenlijk beperkte duurzaamheid.⁶ Het gegeven dat, met toepassing van artikel 4.4.25, § 6, van de Codex, een schorsend administratief beroep kan worden ingesteld tegen een planologisch attest van het genoemde type, weze het dan enkel als het is afgegeven op provinciaal of gemeentelijk niveau,⁷ in zoverre dat attest onverenigbaar is met een ruimtelijk structuurplan, kan als illustratief worden gezien voor de krachtsverhoudingen tussen de betrokken planningsinstrumenten.

Dat de voorafgaande fases van de betrokken planprocedure zijn doorlopen vóór de herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, doet geen afbreuk aan de rechtskracht van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, onder meer die van het richtinggevend gedeelte verwoord in artikel 2.1.2, § 3, van de Codex.⁸ In een recent aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voor advies voorgelegd ontwerpbesluit tot definitieve vaststelling van een ander gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, beroept de Vlaamse Regering zich overigens zelf op de betrokken herziening om de planningsprocedure niet volledig te moeten hernemen.⁹

⁵ Zie inzake die duurzaamheid, artikel 2.1.5, en inzake de fundamentele aard, artikel 2.1.1, eerste lid, van de Codex.

⁶ Zie in dat verband artikel 4.4.26, § 1, en artikel 4.4.28 van de Codex, waaruit blijkt dat de geldigheidsduur van het betrokken type planologisch attesten is beperkt tot hoogstens vijf jaar.

⁷ Het gaat dan ook om een beroep bij de Vlaamse Regering, dat begrijpelijkerwijs niet kan worden aangewend tegen een planologisch attest dat is uitgereikt door diezelfde regering.

⁸ Zie in dit verband ook artikel 2.1.2, § 6, van de Codex, dat bepaalt dat de overheid die het ruimtelijk structuurplan heeft vastgesteld, na die vaststelling de nodige maatregelen neemt om de ruimtelijke uitvoeringsplannen in kwestie in overeenstemming te brengen met het ruimtelijk structuurplan.

⁹ Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Specifiek regionaal bedrijventerrein “transport, distributie en logistieke zone Westrode” te Meise’, waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 23 juni 2011 het advies 49.764/1 heeft gegeven.

Ten slotte zij nog opgemerkt dat ook de overwegingen waarmee in de aanhef van het ontworpen besluit en in de toelichtingsnota (bijlage III bij het ontwerp), het optreden op Vlaams niveau wordt gemotiveerd,¹⁰ weinig pertinent voorkomen. Die overwegingen, die overigens al bij de voorlopige vaststelling van het betrokken plan en dus vóór de recentste herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen zijn gemaakt, zijn immers toegespitst op de noodzaak van een regeling “op bovenlokaal niveau”. Zo zij aldus wellicht de uitsluiting van het lokale, gemeentelijke niveau als aangewezen kader voor het planningsinitiatief vermogen te verantwoorden, is dat een stuk minder vanzelfsprekend voor de overschrijding van het provinciale niveau.

Gelet op wat voorafgaat kan er ernstig aan worden getwijfeld of de Vlaamse Regering bevoegdheid heeft om de aangelegenheid op gewestelijk niveau te regelen. Het zal evenwel aan de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State toekomen om zich daarover in voorkomend geval uit te spreken.

RECHTSGROND

1. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt in hoofdzaak geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Codex, met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan definitief vaststelt, in beginsel binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek, of binnen tweehonderdtien dagen in geval van verlenging van de adviestertermijn bedoeld in paragraaf 5 van dat artikel.¹¹

2. Voor zover de stedenbouwkundige voorschriften tevens maatregelen bevatten in het kader van de watertoets,¹² vormt ook artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, rechtsgrond voor het ontwerp.

¹⁰ Zie respectievelijk, in de aanhef van het ontwerp, de twee eerste consideransen, en in de toelichtingsnota, p. 7-8, nr. 3.1.2.

¹¹ In het voorliggende geval is van die mogelijkheid evenwel geen gebruik gemaakt.

¹² Zie de artikelen 1.2, tweede lid, derde streepje, 1.7, eerste lid, tweede streepje, 1.8, 1.9, derde lid, vierde streepje, 1.10, vijfde lid, tweede streepje, en 1.12, van de stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontwerp).

3. In het vijfde en het zesde lid van de aanhef wordt achtereenvolgens verwezen naar de artikelen 17, § 3, eerste lid, 27, § 3, eerste lid, en 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, en naar artikel 4.2.4, § 1, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Geen van die bepalingen strekt het ontwerp echter tot rechtsgrond, zodat de genoemde leden uit de aanhef dienen te worden weggelaten.

VORMVEREISTEN

1. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld bij hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma's”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995, zoals het is vervangen bij het decreet van 27 april 2007. Op grond van artikel 49 van het decreet van 25 mei 2007 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken, is het voormelde hoofdstuk II, zoals vervangen bij het decreet van 27 april 2007, “van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen, waarvan de plenaire vergadering gehouden wordt zes maanden na de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995, zoals vervangen door het decreet van 27 april 2007”. Aangezien de plenaire vergadering in verband met het voorliggende plan plaats had op 9 september 2008, zijn de nieuwe regels er derhalve op van toepassing.¹³

Daaruit volgt dat de bepalingen van het decreet van 5 april 1995, zoals gewijzigd bij het decreet van 27 april 2007, van toepassing zijn. Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma's) van toepassing zijn op ieder plan¹⁴ dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.¹⁵

¹³ Met inbegrip van het zogenaamde “integratiespoor”, geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan, dat op 1 juni 2008 in werking is getreden.

¹⁴ In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven”.

¹⁵ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

Artikel 4.2.3 van hetzelfde decreet bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.”

In de toelichtingsnota is een onderzoek tot milieueffectrapportage geïntegreerd. Op basis daarvan heeft de dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie op 6 januari 2010 beslist dat het voorliggende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.¹⁶

2. Artikel 2.2.6, § 1, vijfde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening luidt:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking”.

¹⁶ Zie de toelichtingsnota (bijlage III bij het ontwerp), 14-27, nr. 5; zie ook de op een na laatste considerans in de aanhef van het ontwerp.

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt.”

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage. Artikel 4 van dat besluit bepaalt dat de dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, die in artikel 3 van hetzelfde besluit wordt aangewezen als bevoegde administratie, op basis van die criteria beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 is onder meer van toepassing op de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor op de datum van inwerkingtreding van dat besluit, zijnde 29 juni 2007, nog geen plenaire vergadering is gehouden (artikel 5 van dat besluit). Aangezien de plenaire vergadering betreffende het voorliggende plan plaatsvond op 9 september 2008, is dat besluit bijgevolg van toepassing.

De dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie heeft op 28 augustus 2008 beslist dat de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport voor het voorliggende plan niet vereist is.¹⁷

¹⁷ Zie de aanhef van het ontwerp, laatste considerans.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Bijlage II – Stedenbouwkundige voorschriften

Artikel 1.11

De formulering van de eerste voorwaarde voor de handelingen die worden vermeld in artikel 1.11, eerste lid, eerste streepje, van de stedenbouwkundige voorschriften, is in te korten tot de vereiste dat “de woning op het moment van de eerste vergunningsaanvraag niet verkrot is”. Dat is niet enkel eenvoudiger, maar vermijdt ook een herhaling van de definitie van de toestand van verkrotting die voorkomt in artikel 4.1.1, 15°, van de Codex. Het staat immers niet aan de Vlaamse Regering om te bevestigen wat uit het decreet zelf voortvloeit.

Artikel 1.12

In artikel 1.12 van de stedenbouwkundige voorschriften is sprake van “technieken van de natuurtechnische milieubouw”. Naar aanleiding van het onderzoek van eerdere ontwerpen houdende definitieve vaststelling van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen is omtrent dat begrip de volgende toelichting verstrekt:

“In de toelichtende kolom bij het stedenbouwkundig voorschrift blijkt volgende, gangbare, verduidelijkende tekst te ontbreken. Dit kan desgevallend nog worden toegevoegd.

‘Met «technieken van natuurtechnische milieubouw» wordt verwezen naar een geheel van technieken die gebruikt kunnen worden om bij de inrichting (en het beheer) van infrastructuurwerken (wegen, waterlopen) bestaande natuurwaarden zoveel als mogelijk te behouden of ze te ontwikkelen of te versterken, en meer algemeen om te komen tot «milieuvriendelijke» oplossingen voor ruimtelijke ingrepen. Een beschrijving van en toelichting bij dergelijke technieken is te vinden in de «Vademecums Natuurtechniek», die onder meer te raadplegen zijn op de website van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid:

<http://www.lne.be/themas/milieu-en-infrastructuur/vademecums-natuurtechniek>.

Op basis van onderzoek en ervaring worden deze Vademecums regelmatig geactualiseerd”.

Ter wille van de rechtszekerheid is het aangewezen om ook het voorliggende ontwerp in voormelde zin aan te vullen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. T'KINDT, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME